
IMREH ANDRÁS

A biciklis füzet

2.

**„Egy hosszú lejtőn leszáguldani
hit kérdése.”**

Ez állt az első oldalon.

Alatta a heraldika szabályai
szerint hevenyészett címerpíszkozat:

keresztbe	tett
	egy túrabicikli.
sílécek	közepette

(Az egész kissé halálfejszerű.)

Fotók, idézetek, karikatúrák,
kerékpárra hangolt történelem.

Egy Marathón felé bicikliző,
szemlátomást kipihent athéni.

A Don Quijote egy részének átírata:

*„Egy ember nem járta, nap verte tájon,
az elhagyatottság alkonyatán
Rocinanténak leesett a láncá.”*

Egy retusált Lautrec-kép, velodrommal.

Egy jó kézzel rajzolt, mégis taszító
futurista-szürrealista

bicikliversenyző, láb és pedálok
nélkül, a *„Bicintaur”* cím alatt.

Mottó a füzet végére is került:

**„A bicikli a helyváltoztatás
szemüvege.”**

Nem hiányzott az illusztráció sem:
egy okulárét hajtó úriember,
az orrán csiptető biciklivel.

1.

Átlátható, egyszerűsíthetetlen,
tökéletes találmány, mint az emberi test,
áramtalan, tiszta mechanika,
a gondolkodás archetípusa.

Beállítottam a szelepeket,
mindkét keréken éppen legalul,
hat óra pozíciójában álltak,
milliméterre, hibbanatlanul.
Óvatosan indultam, tettem egy kört,
aztán még egyet, és egyre kevésbé
mertem odanézni a kerekre,
mert tudtam, az eltérés mérhető,
nem egyformán áll már a két bütyök,
és erre nincsen semmi magyarázat,
és miközben egyre fogyatkozott
a rend eszméjébe vetett hitem,
apám hátul elengedte a nyerget.